

Mùi vị hương trà ...

(cảm xúc khi đọc bài “..là hai chén trà » của Pháp Bảo)

Cư sĩ Liên Hoa

Bài viết đẹp như một tâm tình trong sáng, có chớ đi những dòng sóng vô thường, để tỏ lộ lên những hình bóng của Chân tánh qua những bình đi của đời sống, cỏ cây hoa lá mùi vị.. Đôi khi vì đời sống quá bận rộn với những nỗi ưu tư luôn kéo con người ra khỏi vị trí hiện tại, có thể cho ta các ngôn ngữ phì nhiêu hơn, tri kiến phong phú, để rồi lá cây không còn hương vị để thưởng thức, để thấm nhiễm, tưới tắm đem về trong giây phút lắng lòng

Đạo Phật thật gần gũi, thân thương như hương vị của chén trà, ai uống nấy biết, không cần định danh, hồi tưởng, phóng tâm.. Tìm mình qua những lăng kính vạn hoa, qua sắc thanh hương vị xúc pháp, có thể ta đã vô tình quên mất hương vị thực tánh trong chén trà buổi sáng nay. Thật là tuyệt vời,...

*Góc từng hương quế
bảng lảng trời mây
ta đi nhật cảnh
thấy tâm thưở nào*

*sáng ra, hiện trước
thoảng hương lan ngọc
có con chim vàng
thả ngọc trong kính....*

Ghi lại ...
Ngày mưa trên thành phố,
lắng nghe hương trà rơi....

11.2010

ĐẠO PHẬT PHOTOGRAPHY